

8 adolescents ens expliquen des de l'anonimat com se senten quan et fan bullying

[inicentrareport]Avui, coincidint amb el Dia Mundial Contra el Bullying, hem volgut publicar algunes de les experiències relacionades amb l'assetjament que ens heu enviat.

#Stopbullying.

```
[playbuzz](function(d,s,id){var js,fjs=d.getElementsByTagName(s)[0];if(d.getElementById(id))return;js=d.createElement(s);js.id=id;js.src='https://embed.ex.co/sdk.js';fjs.parentNode.insertBefore(js,fjs);}(document,'script','playbuzz-z-sdk'));
```

[/playbuzz]

Versió sense playbuzz

Noia, 16 anys

Vaig patir bullying quan era petita, tenia uns 9-10 anys. No m'insultaven amb els "típics" lletja, etc. sinó que em tenien enveja. Em deien que "era molt guapa i que no em mereixia el que tenia, que era una p*** pija de m**** i que tant de bo els meus pares morissin" i coses horribles. Al patí em pegaven i em llençaven les típiques pinyes. Pel WhatsApp m'amenaçaven dient-me que em matarien, etc. A tercer d'ESO ens van canviar de classe i van començar a dir-me el mateix. Per culpa d'això pateixo ansietat i he tingut problemes molt greus relacionats amb la salut mental. No vaig anar en tot el curs a classe per això.

Noi, 15 anys

Vaig patir bullying des de p5 fins segon d'ESO. Em van amenaçar, em van escopir, em van empènyer per les escales i mil coses més. A segon vaig decidir que era hora que tot acabés i vaig canviar d'insti. És la millor decisió que he pres en la meua vida.

Noia, 16 anys

Va ser a sisè de primària, literalment va passar de la nit a dia. Venien grups de nens i nenes de la meua classe a l'hora del pati a estirar-me dels cabells, llançar-me a terra, treure'm l'esmorzar i en més d'una ocasió em van picar (tot i que per sort mai va ser una pallissa molt forta). Per intentar evitar-ho sempre esmorzava sola a un lavabo i tampoc tenia amics, ja que a classe sempre em feien el buit.

Noi, 15 anys

No és agradable veure que un et comença a insultar i que tots li fan costat o simplement no diuen res i miren cap a una altra banda. Un dia és suportable, però dos anys al final es fan eterns, només desitges arribar a casa, estirar-te al llit i plorar. Suposo que és recomanable explicar això a algun adult però jo no ho vaig voler fer.

Noia, 15 anys

Va començar a 5è de primària, ara vaig a 3r d'ESO i en segueixo patint. A 5è i 6è em preniën material, em feien fotos d'amagat, em pintaven la motxilla, parlaven malament de mi amb tothom i això va causar la situació actual: ningú s'apropa a mi. A l'ESO és molt més psicològic: parlen per quedar davant meu i quan jo dic d'anar amb elles no em fan cas, creen un grup de WhatsApp i no m'inclouen... en fi, espero que això s'acabi ràpid perquè ja porto 5 anys seguits patint bullying.

Noia, 17 anys

Vaig patir bullying 4 anys, desde 4t de primària fins a 2n d'ESO. Van començar dient-me gorda, lletja i coses així i quan anava a 2n un dia em van empènyer per les escales i em van trencar el mòbil. Els meus pares van saber que em feien bullying i em van canviar d'institut i ara estic súper bé amb els meus companys.

Noia, 17 anys

Als 15 anys un noi m'agradava molt i jo també li agradava a ell i això va fer que una noia m'agafés enveja. Aquesta va començar a posar a tothom en contra meu començant per desconeguts que m'obrien per les xarxes socials dient-me que havien vist vaques més primes que jo, que era una guarra... Al cap d'uns dies, els meus "amics" també van començar a distanciar-se de mi fins no tenir a ningú. Si anava pel carrer m'assenyalaven i no era agradable. Vaig optar per no sortir de casa ja que era estiu i no havia d'anar a l'escola. Aquesta experiència ha deixat una marca en mi molt dolenta. Ha fet que no vulgui mostrar la meua part sensible i que no m'agradi res del meu cos. Però la part bona és que m'ha animat a voler estudiar psicologia per poder estar al costat d'aquelles persones que ho necessitin i poder anar a les escoles per conscienciar als joves i nens. Ningú es mereix no voler viure amb tantes coses maques com hi ha al món.

Noi, 18 anys

Vaig patir bullying durant tota l'ESO. Els que fins al moment havien estat els meus millors amics, van començar a fer que tota la classe em tingués mania, em deixessin apartat i em tractessin com una real merda. Era el típic noi innocent, que treia bones notes, que es portava bé amb tothom i que va tardar a créixer. He anat al psicòleg durant molt de temps, prenent antidepressius i odiant la gent que em feia bromes.

S'està carregant... [ficentrareport]